



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 6. Diabolus Draconis formâ descriptus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

ad lumen legit, adest demon squalidus, hirsutus, & tenebris nigrior: tentatq; si qua ratione terreat, & expugnet: & nunc in canem, nunc in taurum, nunc in leonem se vertit. Nihil his omnibus commouetur Arignotus; sed assumpto carmine, in quendam domicilij tenebrosum angulum, Spiritum compulit, ubi mox ille disparuit. Manè sumtis ligonibus inßit effodi locum, ubi Spiritum se condentem noctu obseruarat. Inuenitur cadaver hominis defuncti, quod exhumatum, ubi sepultura fuit traditum, omnis infestatio domum reliquit. Vides varias figuras dæmonis potestatem habentis ibi, ubi cadauera sunt suorum? Quanquam etiam in pœnam eorum, id permittere diuina Nemesis potuit, qui fortasse inibi locorum innocentē occiderunt; ac ne facinus erumperet, in eadē domo clam sepeliuerunt. Vides dæmonem canem? vides taurum? vides eum, qui circueit tanquam leo rugiens quarens quem deuoret?

§. VI.

Diabolus draconis forma descriptus.

Vis etiam videre draconem? Audijt eum saltem allegoricè describi Iob, quem expertus est verberantem. *Ecce Behemoth,*

Iob. 40;
41.

quem

quem feci tecum, foenum quasi bos comedet: fortitudo eius in lumbis eius, & virtus illius in umbilico ventris eius. Stringit caudam suam, quasi cedrum, nervi testiculorum eius perplexi sunt. Ossa eius velut fistula aris, cartilago illius, quasi lamina ferrea. Quis reuelabit faciem indumenti eius? & in medium oris eius quis intrabit? Portas vultus eius quis aperiet? per gyrum dentium eius formido. Corpus illius quasi scuta fusilia, compactum squamis se prementibus. Vna uni coniungitur, & ne spiraculum quidem incedit per eas. Vna alteri adhaerbit, & tenentes se nequaquam separabuntur. Sternutatio eius splendor ignis, & oculi eius ut palpebra diluculi. De ore eius lampades procedunt, sicut tada ignis accensa. De naribus eius procedit fumus, sicut olla succensa atque feruentis. Halitus eius prunas ardere facit, & flamma de ore eius egreditur &c. Eundem alius delineans ait: Ecce draco magnus, rufus, habens capita septem, & cornua decem: & in capitibus eius diademata septem: & cauda eius traherat tertiam partem stellarum celi. Vnde merito dictum est, apud Iob: Stringit caudam suam, quasi cedrum. Qui peni? cum ille daemon, quem S. Antonij imperio expulit ab adolescente S. Paulus

Simplex,

Iob. 41. 4.

Apoc. 12.
3.Pallad. in
hist. Lau-
fiac. sec.
35.

S. Greg.
l. 4. dial.
c. 37.

Simplex, mutatus fit in maximum draconem circiter septuaginta cubitorum, recedens in mare rubrum. Alius Theodorus nomine puer fuit, ait D. Gregorius, qui in monasterium meum, fratrem suum necessitate magis; quam voluntate secutus est. Cui nimirum graue erat, si quis de salute sua aliquid loqueretur. Bona enim non solum facere, sed etiam audire non poterat; nunquam se ad Sancta conuersationis habitum venire iurando, irascendo, desidendo testabatur. In hac autem pestilentia, qua nuper huius urbis populum magna ex parte consumpsit, percussus in inguine est perductus ad mortem. Cumque extremum spiritum ageret, conuenerunt fratres, ut egressum illius orando protegerent. Iam corpus eius ab extremâ parte fuerat premortuum; in solo tantum pectore vitalis adhuc calor anhelabat. Cuncti autem fratres cœperunt tantò pro eo enixius orare, quantò eum iam videbant sub celeritate discedere. Tunc repente cœpit eisdem fratribus assistentibus clamare, atque cum magnis vocibus orationes eorum interrumpere, dicens: recedite, recedite. Ecce Draconi ad deuorandum datus sum, qui propter uestrâ presentiam deuorare me non potest. Caput meum iam suo ore absorbit, date locum, ut non me amplius

amplius cruciet, sed faciat, quod facturus est. Si ei ad denorandum datus sum, quare propter vo- moras patior? Tunc fratres coeperunt ei dicere: quid est, quod loqueris frater? Signum tibi S. Crucis imprime. Respondet ille dicens: Volo me signare, sed non possum: quia squamis huius draconis premor. Cumq; hoc fratres audirent, prostrati in terram cum lacrymis coeperunt pro ereptione illius vehementius orare. Et ecce subito coepit ager clamare dicens: Gratias DEO, Draco qui me denorandum acceperat, fugit, orationibus vestris expulsus stare non potuit. Pro peccatis meis modo intercedite, quia conuerti paratus sum, & sacularem vitam funditus relinquere. Homo ergo, qui, sicut iam dictum est, ab extrema corporis parte fuerat premortuus, reseruatus ad vitam toto corde ad Deum conuersus est. Hæc D. Gregorius, qui mox sequenti capite aliud terribilius exemplum subiungit his veris: Est etiam nunc apud nos Athanasius ex Isauria presbyter, qui in diebus suis Iconij, rem terribilem narrat euenisse. Ibi namque, ut ait, quoddam monasteriũ Thongolatom dicitur, in quo quidam monachus magna estimationis habebatur. Bonis quippe sernebatur moribus, atque in omni actione sua

D d

compo-

Idem c.
38. eiusd.
lib.

compositus, sed sicut ex fine res patuit, longè aliter, quàm apparebat, fuit. Nam cùm ieiunare se cum fratribus demonstraret, oculis manducare consueverat. Quod eius vitium, fratres omnino nesciebant. Sed corporis superueniente molestia, ad vita extrema perductus est. Qui cùm esset in fine, fratres ad se omnes, qui monasterio inerant, congregari fecit. At illi tali, ut putabant, viro moriente, magnum quid ac delectabile se ab eo audire crediderant. Quibus ipse afflictus & tremens compulsus est prodere, cui hosti traditus cogebatur exire. Nam dixit: Quando me vobiscum credebatis ieiunare, occultè comedebam, & ecce nunc ad deuorandum draconi traditus sum, qui cauda sua mea genua pedesq; colligauit: caput verò suum intra os meum mittens, spiritum meum ebibens extrahit. Quibus dictis statim defunctus est, atq; ut pœnitendo se liberare potuisset, à dracone quem viderat, expectatus non est.

Parænes.
de ruina
Lucif. à
cap. xi.
xii. &c.

Plura de cacodæmonum forma & deformitate qui legere vult, librum meum de ruina Luciferi adeat, vbi hoc argumentum fusè tractaui.

§. VII.

Quibus modis demon apparere soleat?

Ex historijs huc vsque recensitis satis constat